

Subota, 11.02.2012.g.

Razgovaram s puno ljudi u svojem svakidašnjem životu. I često dođemo do raznih tema koje su vezane uz vjeru. Nekada ih ja otvorim a nekada drugi. Ona moja krunica, koju nosim stalno oko vrata, vrlo često je nešto što zna otvoriti neke teme.

Tako sam jučer bio na jednom rođendanskom druženju s ljudima od kojih su neki djelomično u vjeri a neki nisu. I nije se komentiralo moje obraćenje u smislu vjere nego se većinom komentirala moja apstinencija od alkohola. I to kako sam prije bio za fešte kada sam pio a sada samo sjedim i smješkam se.

No, to je već tema koju sam davno apsolvirao i nema ničega novoga u tome.

Ono što me posebno nasmijalo bila je konstatacija jednog čovjeka koji je sjedio kraj mene i koji mi je nakon 2-3 sata druženja, i kada si je malo više popio, rekao: "KAJ TI MISLIŠ DA BUŠ, ZATO KAJ NOSIŠ TU KRUNICU OKO VRATA, PRIJE DOŠEL U RAJ!?" I on je to ozbiljno izgovorio. A meni je to bilo smiješno, ja sam se samo nasmijao i zagrlio sam tog čovjeka oko vrata i kroz smijeh rekao da ja to ne mislim. Drugi i nisu baš to komentirali malo respektirajući njega a malo mene. Jedino je jedan rekao da sam ja doživio jednu promjenu, obraćenje, i da on to cijeni.

A rođendan je bio jednom dragom čovjeku koji mi je puno pomogao u mojem duhovnom rastu i s kojim svaki put, kada se nađemo, puno vremena provedem u razgovoru o vjeri i svemu što je uz tu temu vezano.

I ponovno mi je neki dan rekao da mu je jako žao što njegovi iz obitelji ne doživljavaju vjeru kao on. Rijetko idu na mise i dr. I da uvijek komentiraju da neće ići u crkvu jer se tamo nalaze svećenici koji im nemaju, radi svojih grijeha i života u grijehu, što govoriti o Bogu i svemu drugom vezanom uz vjeru.

I rekao mi je da je jako žalostan radi toga. Da ih on stalno tjera na mise, govori im da im je to obaveza da dođu, da je to radi njihovog dobra i spasenja, itd. A da mu čak znaju i reći da kaj on ima od tog svojeg odlaska na mise.

Ja sam mu na to rekao da je svjedočenje svojim ponašanjem jedini način, jedino oruđe, s koji mi možemo nešto napraviti kod svojih obitelji. A da je on, vrlo često, bio i jest slabi svjedok. A on me pogleda i kaže da to nije istina jer da on od malena ide u crkvu, puno je ministrirao i pomagao fratrima, sudjelovao u mnogim vjerskim manifestacijama, drži se crkvenih zapovijedi, itd.

Da, rekao sam mu, poznavajući njegov život u zadnjih 20-tak godina, ali ti svojim ponašanjem ne svjedočiš svoju vjeru. On je odmah podigao glas i rekao da to nije istina. No, ja sam mu i dalje ponovi da je to tako i da mu je svjedočenje ponašanjem relativno slabo. Onda je on malo zastao, spustio glas, i ponovno rekao da to nije istina, da on svjedoči vjeru.

Ja se dalje nisam htio upuštati u raspravu oko toga da li i koliko on svjedoči svoju vjeru. A vidio sam da je i njemu postalo malo nelagodno. No to su njegove borbe.

Nekad, prije nekoliko godina i ja sam tako mislio. Da su veliki i dobri vjernici, Bogu dragi, oni koji idu često na mise, koji se prekriže prije i poslije jela, koji znaju sve o katoličkim blagdanima, svecima, običajima, koji znaju razne molitve, koji su bili u raznim svetištima, i sl.

No, danas, kada sam i malo porastao u vjeri, kada mi je Gospodin dao za spoznati neke vjerske istine, smisao Božjih zapovijedi, smisao žrtve GOSPODINA ISUSA KRISTA, SMISAO SVJEDOČENJA ZA GOSPODINA, tada sam shvatio da su ljudi koji izvanjski svjedoče svoju vjeru, pridržavajući se crkvenih regula, a koji se, svojim svakodnevnim životom, ne ponašaju po BOŽJIM ZAPOVIJEDIMA, ZAPRAVO NAJMILIJU ZLU I NJEGOVI DUHOVIMA.

ONI SU POD NJEGOVOM KONTROLOM A DA TOGA NISU NI SVJESNI. I ČINE VIŠE ŠTETE TIM SVOJIM PONAŠANJEM KOJE DRUGI VIDE NEGO ZLO SVOJIM DIREKTNIM NAPADOM NA NEKOGA.

A to moje razmišljanje potvrdio je i naš dragi župnik neki dan na misi kada je rekao da sada, nakon odlaska s mise i dolaska u svoje obitelji, među prijatelje, moramo svjedočiti svojim ponašanjem i životom ono što smo doživjeli na misi.

Posebno sam si zapamtio njegovu rečenicu kada je rekao da ukoliko ne možemo ljude oko sebe promijeniti i potaknuti da i oni žive u vjeri, da budu praktični vjernici, **DA NEŠTO NE VALJA S NAMA, S NAŠOM VJEROM.** Jer bi naše predanje **GOSPODINU** i život po Njegovim zapovijedima, ako je iskreno i postojano, trebalo svakako, s vremenom, dovesti do promjene u ponašanju i naših najbližih, obitelji i prijatelja.

Ako se to ne dogodi, moramo se dobro zamisliti što ne valja s nama. S nama, ne s njima. **POSTAVITI SI PITANJE DA ZAŠTO NE ŽELE BITI KAO MI, ZAŠTO SE NE MIJENJAJU!?**

MOJ PRIJATELJ S POČETKA ČLANKA NE MOŽE SI ILI SI NE ŽELI POSTAVITI TO PITANJE. NE ŽELI POGLEDATI U SVOJU NUTRINU I PITATI SE ŠTO NE VALJA SA NJEGOVOM VJEROM.

JER AKO SI "VELIKI VJERNIK" I "PUNA" SU TI

USTA VJERE I A NE MOŽEŠ OPROSTITI LJUDIMA OKO

SEBE KOJI SU TE POVRIJEDILI, BADAVA TI HODANJE

U CRKVU.

JER AKO SI "VELIKI VJERNIK" I "PUNA" SU TI

USTA VJERE I A NE MOŽEŠ TRAŽITI OPROST OD ONIH

KOJE SI TI POVRIJEDIO, BADAVA TI HODANJE U

CRKVU.

JER AKO SI "VELIKI VJERNIK" I "PUNA" SU TI

USTA VJERE A LJUT SI I MRZIŠ NEKE LJUDE OKO

SEBE, U OBITELJI, NA POSLU, MEĐU PRIJATELJIMA,

MEĐU SUSJEDIMA, BADAVA TI HODANJE U CRKVU.

JER AKO SI "VELIKI VJERNIK" I "PUNA" SU TI USTA

VJERE A OGOVARAŠ LJUDE OKO SEBE I PRAVIŠ SE

DA SI BOLJI OD LJUDI OKO SEBE, BADAVA TI

HODANJE U CRKVU.

AKO SI "VELIKI VJERNIK" I "PUNA" SU TI USTA

VJERE A LAŽEŠ, KRADEŠ, "NA SITNO" I NA VELIKO,

BADAVA TI HODANJE U CRKVU.

JER AKO SI "VELIKI VJERNIK" I "PUNA" SU TI USTA

VJERE A RIJETKO KOME POMAŽEŠ, POGOTOVO

ONOME KOJI TI TU POMOĆ NE MOŽE VRATITI,

BADAVA TI HODANJE U CRKVU.

JER AKO SI "VELIKI VJERNIK" I "PUNA" SU TI USTA

VJERE A ČESTO SE PIJEŠ I JEDEŠ BEZ MJERE I

PSUJEŠ, BADAVA TI HODANJE U CRKVU.

JER AKO SI "VELIKI VJERNIK" I "PUNA" SU TI USTA

VJERE A STALNO IMAŠ ŠTO REĆI O CRKVI, O

ŽUPNICIMA I SVEĆENICIMA, I MNOGIM DRUGIM

LJUDIMA, BADAVA TI HODANJE U CRKVU.

IĀ JOŠĀ MNOGIĀ "AKO...".

SVI IH MI MOŹEMO PRONAĀI AKO POGLEDAMO U SVOJU

NUTRINU.

TIĀ "AKO..."Ā SUĀ ONOĀ ŹTOĀ DRUGIĀ VIDEĀ KODĀ NAS.

TIĀ "AKO..."Ā SUĀ ONOĀ ŹTOĀ NASĀ ODVAJAĀ ODĀ NAŹEG

GOSPODINA.

TI "AKO..." SU ONO ŠTO DRUGI VIDE KOD NAS I

RADI ČEGA NE VIDE RAZLOG DA IDU U CRKVU I DA

SLUŠAJU BOŽJE ZAPOVIJEDI.

ISTINA, VELIKA JE STVAR IĆI NA MISE, POGOTOVO NEDJELJNE. TO ČINI RAZLIKU IZMEĐU KATOLIKA I KATOLIKA JER ONAJ KOJI NE IDE NA MISE NEĆE DOĆI U PRILIKU DA SE SASTANE S GOSPODINOM.

NO, ONAJ KOJI IDE ČESTO U CRKVU I ZNA PUNO O

VJERI A IMA PUNO OVIH "AKO...", ZAPRAVO JE, A DA NI

NE ZNA, U SLUŽBI ZLA. SVE ONO DOBRO, KOJE

NASTANE NJEGOVIM ODLASKOM NA MISE, NESTAJE I

PRETVARA SE U ZLO KADA, PO IZLASKU IZ CRKVE,

POČNU DJELOVATI NJEGOVI "AKO...".

ZNAM, NIJE TO SVE LAKO. ZNAM PO SEBI I SVOJIM

UNUTARNJIM BORBAMA. ALI, MANIMO SE RIJEČI I PRIČE.

POKUŠAJMO SVAKODNEVNO BAREM NEŠTO PROMIJENITI

ŠTO IMA VEZE S ONIM "AKO...".

MOLIMO GOSPODINA DA NAM DADNE SNAGE, DUHA

SVETOGA DA NAS VODI. I UBRZO ĆEMO VIDJETI

PLODOVE. U SEBI, U LJUDIMA OKO SEBE.

U SVEMU TOME GOSPODINE, BUDI

MOJA SNAGA. DUŠE SVETI, POKAŽI MI

PUT!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.